

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ

ΕΙΣ

ΤΟΝ ΕΒΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΑΝΕΣΤΑΤΟΝ

ΔΗΜΑΡΧΟΝ ΟΔΗΣΣΟΥ

ΚΥΡΙΟΝ, ΚΥΡΙΟΝ

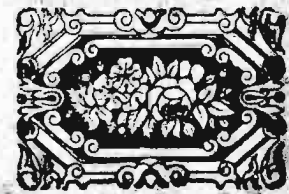
ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ Υ, ΜΑΡΑΣΛΗΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

Ἀδεία τοῦ Ἀυτοκρατορικοῦ Ὑπουργείου τῆς Δημ. Ἐκπαίδευσεως.

ΥΠΟ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΑΓΚΑ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1891

Τύπος Β. ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ Κουρσοῦ-Λάν, ἀριθ. 3

4684

[2]

[2]

«Βούλου τὰς εἰκόνας τῆς ἀρετῆς μᾶλλον, ἢ τὰς τοῦ
σώματος ὑπόμνημα καταλιπεῖν.
Ἰσοκράτης.

(217 x 145)

1. O. S. X. I 1 263

ΕΙΣΑΓΩΓΑΙΟΝ

Γρηγορείς, ἠεὶ κινήσαι,
Ἐκ Θεοῦ ἀπεσταλμένος,
Ὡς πληρήτης ἐν ἀΐδι
Οὐρανοῦ πεφωτισμένος.

Ὅπου στρέφεται τὸ ὄμμα
Τὸ φιλεύσπλαγχον καὶ πλπτει
Διαλύονται τὰ νέφη φῶς,
Ζωὴ εὐθὺς προκύπτει.

Ὁ Γρηγόριος ὁ φέρων
Ὅρομα πολὺ σπουδαίον,
Τις σιγᾶ καὶ οὐ κραυγάζει:
Ἄστὴρ οὐτος περιθέων ;

Ἄστὴρ ὅστις ἐπαράγει
Ἐπαρξίν τὴν τεθρηνηταὺν
Ἐπεζωὴν διὰ τῆς αἴγλης
καὶ ἐπιφέρει σωτηρία.

Γρηγορίου τίς οὐ φέρων
Τοῦ ὀμομα μετ' ἐδλαβείας ;
Τις σιγᾶ καὶ οὐ κηρύττει
ΜΑΡΑΣΔΗ τὰς εὐποίας ;

Τίς ἀξίως ἐπαινέσει,
Τὴν πολλὴν φιλομουσίαν;
Ἰκανὴ ἢ γλώσσα τίτος
Ἀρετῶν τὴν ποικίλλαν;

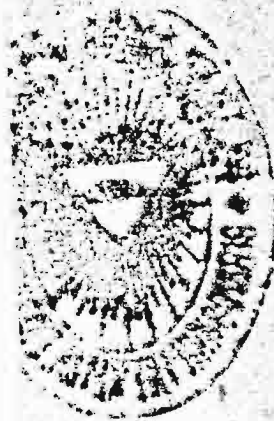
Κήπος πλήρης τῶν ἀνθέων
Τῶν εὐόσμων Σὴ καρδία.
Ἀρετῶν παντοίων γέμει,
Ὡς κηρύττει κοινωρία.

Δημαρχεύεις πολλὰ ἔτη·
Ἡ φροντίς ὅπως κοσμήσης
Ὀδησοῦ τὴν πόλιν ταύτην
Ἐδὲμ κήπον καταστήσης.

Πανταχοῦ τὸ ὄνομά Σου
Ὅχι μόνον ἐν Ρωσσία,
Ἐν Τουρκία καὶ Ἑλλάδι
Ἀδεῖται καὶ ἐν Γαλλία.

Περιάδεσθαι οὐ μόνον,
Ἐπὶ πλούτῳ κ' εὐγενεῖα,
πρὸ παντὸς ὅμως τῷ κόσμῳ,
ὅπερ ἔχει ἡ καρδία.

Τῆς καρδίας Σου ἡ λάμψις
Τῆς τῶν λίθων τῶν τιμίων
Ταπεινοὶ παρεκθαμβοῦσα
κί' ἀδαμάντων τῶν ἰδίων.

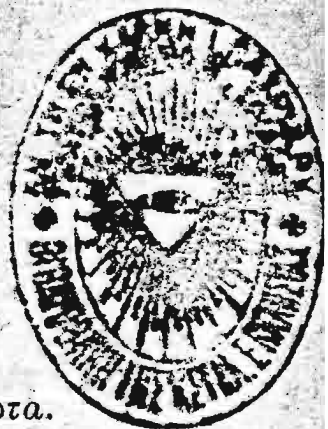
Τοῦ κλεινοῦ Δημάρχου φήμη
ΜΑΡΑΣΔΗ τὴν ἀτμοσφαιραν
πανταχοῦ διαδραμοῦσα
μακροτάτων μερῶν πέραν.

Ἔως καὶ τῶν Ἀιτιπόδων
Ἐφθασε τὸ ὄνομά Σου.
Σὺν αὐτῷ καὶ τὸ βαρὺ μὲν,
εὐκλεές δ' ἄξωμά Σου.

Ἡ πατρις ὅποσον ἄρα,
ἢ γενέθλιός Σου χώρα,
γαυριᾷ, ἀγαλλομένη
ἐν ἡμέρα πάση ὦρα;
Ἐπὶ τέκνω οὐ ἢ φύσις
ἀγαθοποιός τυγχάνει
καὶ ἐκ τούτου τιμῆς πάσης,
σεβασμοῦ ἀπολαμβάνει;

Ἐφθασεν ἡ φήμη αὐτή
καὶ σ' τῆς Μούσης μου τὰ ὦτα.
Ἐν ἐξόχοις τῶν ἐμπόρων
φέρεις, κέκτησαι γὰρ πρῶτα.

Ἡδυνάμην οὐκ σιγῆσαι;
Τὰ Σὰ μὴ δισαλπῖσαι;
Κοινὰ ταῦτα τοῖς ἔνταῦθα
κ' ἀλλαχοῦ μὴ καταστῆσαι;

Σήμερον, ὡς ὑπεσχόμεν,
ἀρετῶν σου διὰ τέπου,
ἄγγελος, δημοσιεύω,
βροντοφώνως μετὰ κτύπον.

Ποιητῶν τὰ ἔργα πάντα
Ἄνδρας διακεκριμένους
ἀφορῶσι τῇ παιδείᾳ,
κί ἀρεταῖς κεκοσμημένους.

Λιὰ τοῦτο τὰ Σά γράφω
νῦν, ὡς ἐν σκαγραφίᾳ.
Οὐδαμῶς, οὐδεὶς φωνήσει:
εἰσὶ ταῦτα κολακεία.

Κολακεία ἔστιν ὅταν
ἀπονέμη τις προσόντα
ὧν τις πάγγυμος τυγχάνει
καὶ ὁρᾷ αὐτῷ μὴ ὄντα

Ἐφθασε τῶν ἀρετῶν Σου
καὶ εἰς ὧτ' Ἀντοκρατόρων,
ἄς τὰ στόματα ἔμροῦσι
ποιητῶν καὶ τῶν ῥητόρων.
Εἰς τὰ ὧτα ἠγεμόνων
τῆς Εὐρώπης Βασιλέων
κ' ἐθλῶν ἔργων Σου ἡ φήμη
τῶν ἀρχαίων τε καὶ νέων.

Διὰ τοῦτο παρασήμοις
στῆθός Σου κατακοσμοῦσι
πολυτίμοις καὶ σημείοις,
τῆς εὐνοίας χορηγοῦσι.

Διὰ τοῦτο ἐπ' ἐσχάτων
διὰ νέου παρασήμου
τοῦ λευκοῦ ὑπὸ τοῦ Τσάρου
Ἄειτοῦ τοῦ πολιτίμου
Ἐπιμήθης, ὡς ὁ τύπος
πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης
ἐγγράφει ὅπως ἀκούσῃ
ὁ τε πλοῖσιος καὶ πέρης.

Διὰ τοῦτο ἐν ἡμέρᾳ
Ἑορτῆς Σου πλειστοὶ ὄσοι
προσερχόμενοι ἐμπρός Σου
Ἐκ καρδίας Σὺ βοῶσι:

Ζῆθι, ἄρχων, πολλὰ ἔτη!
Ζῆθι ὅσα Μαθουσάλας!
ἵνα πρὸς ταῖς πεπραγμέναις
Εὐποῖαις πράξεις κ' ἄλλας.

Ἐπεδὴ ζωὴ ὑπάρχει
Ἡ ζωὴ Σου ἐν τῇ πόλει,
ἡς τιμὸς τοῦ δήμου ἄρχεις
ἐκ ψυχῆς Σ' ἀγαπᾷ ὅλη.

Ἐξοχώτατε! τὸ σῶμα
τῶν ἐμπόρων καὶ λογίων
Σοὶ προσφέρει βᾶθ' σέβας
μετ' ἐφόρων τῶν σχολείων.

Ὅτι, ἄρχων, προστατεύεις,
Ὡς πατήρ, τῆς ὀρφανίας.
βοηθὸς καὶ ἀντιλήπτωρ
τῆς χηρείας καὶ πενίας.

Δημαρχέων πόσους, Ἄρχων,
δεξιᾷ Σοῦ τῆ γενναία
Οὐ διέσωσας κειμένους
ἐν οἰκιρότητι κεφαλα;

Ἡ κυβέρνησις τοῦ ΤΣΑΡΟΥ
τὸν Σὸν γροῦτα χαρακτῆρα
ἐκτιμᾷ Σε, πᾶσα γ.λ.ῶσά
Σε γεραίρει ὡς σωτήρα.

Ἐξ ἀθῶν τῶν χειλέων
παιδῶν πάντων τῶν Σχολείων
κατευθύνονται εἰς τὸν πλάστην
αἱ θερμαὶ εὐχαὶ μυρίων.

Εὐλογεῖ Σε οὐρανόθεν
Σε φυλάτει καὶ Σε σκέπει
ὁ Θεὸς ὁ Πατοκράτωρ,
ὃς τὸ πᾶν σοφῶς διέπει.

Ἐκ δειῶν αὐτοῦ τὸ πλάσμα
καὶ κινδύνων Σε φυλάττει
τὰ κακοποιὰ στοιχεῖα
πόρρω Σοῦ τὰ διατάτει.

Γεώργιος Νιόγκας

Ἐν Κων/πόλει τῇ 16 Δεκεμβρίου 1870.

